

РЕШЕНИЕ

№ 1177

гр. П., 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Виолета Гр. Николова

при участието на секретаря ИЛОНА ЦВ. ДЕЛЕВА
като разглежда докладваното от Виолета Гр. Николова Гражданско дело № 20224430100787 по описа за 2022 година

на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от Д. АЛ. ИВ. с ЕГН *****, чрез адв.А.Д. – АК-П., съдебен адрес: гр.П., ул.“Ал. С.“ ***, против *** гр.П., представлявано от директора Ц.Ц.Т., адрес: гр.П., ул.“Д.К.***. Посочва се в исковата молба, че трудовото правоотношение на ищеца с ответника било прекратено на ***г. със Заповед № ***/***г. на основание чл.328, ал.1 т.2 КТ. Твърди се, че издадената заповед е незаконосъобразна поради противоречие с чл.333 КТ и чл.329 КТ. Сочи се и обстоятелството, че обезщетението по чл.224 КТ неправомерно е изчислено в намален размер. Иска се от съда да постанови решение, с което на основание чл.344, ал.1 т.1 КТ да бъде признато уволнението за незаконно и да бъде отменена Заповед № ***/***г. на директора на *** гр.П., на основание чл.344, ал.1 т.2 КТ да бъде възстановена Д. АЛ. ИВ. на заеманата преди уволнението длъжност „*** – *** и учител по ф.ство и к.“, на основание чл.344, ал.1 т.3 вр. чл. 225, ал.1 КТ да бъде осъден ответника да заплати на ищцата обезщетение за оставане без работа в резултат на незаконното уволнение за 6 месеца за периода от ***г. до ***г. общо в размер на *** лв. Иска се от съда и да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищцата на

основание чл. 224, ал.1 КТ обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за ***г. общо в размер на 4615 лв. претендира се и законната лихва върху присъдените суми от датата на подаване на исковата молба (***) до окончателното им изплащане, както и направените деловодни разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответника с вх.№***г., в който ответникът е взел становище за допустимост, но неоснователност на исковете. Оспорва се обстоятелството, че ищецът заемал длъжността „*** – *** и учител по ф.ство и к.“ към датата на прекратяване на трудовото правоотношение. Твърди се в отговора, че закрилата по чл.333 КТ е преодоляна, като на искане с вх.№ ***г. е изискано разрешение от ****“ П. и е получено съгласие за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата на основание чл.328, ал.1 2 пр.2 КТ- писмо изх.№ ***г. Посочва се, че е получено е и съгласие от синдикалната организация на СО на СБУ, за което представя писмо с вх.№ ***г. Сочи се, че не е извършен подбор поради обстоятелството, че е съкратена единствената бройка за „*** – ****“. Твърди се, че обезщетението по чл.224 КТ е правилно изчислено и след задължителни предписания на *** е изплатена през месец ***г. с два превода – на *** – един за сумата от *** лв. и един за ***. Възражава се срещу дължимостта на обезщетение по чл.319 КТ предвид факта, че ищцата е част от педагогически състав. Твърди се, че обезщетението по чл.220 и чл.222 КТ са изплатени изцяло. В случай на уважаване на иска по чл.344, ал.1 т. 3 КТ страната прави възражение за прихващане със сумата от *** лв., представляваща обезщетение по чл.220, ал.1 КТ и сумата от *** лв. обезщетение по чл.222 КТ. Претендират се направените деловодни разноски.

В съдебно заседание, ищцата редовно призована, се явява лично и с пълномощник адв. А.Д. – АК-П.. Страната и процесуалният ѝ представител поддържат исковата молба и молят съда да постанови съдебен акт, с който да уважи изцяло предявените искове като основателни и доказани.

Ответникът, редовно призован, се представлява от адв. Ю.С. – АК-П., която взема становище за неоснователност и недоказаност на исковете и моли съда да ги отхвърли.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото е, че между страните е съществувало трудово правоотношение на основание трудов договор № ***г. до ***г., когато със

Заповед № ***/***г. на директора на *** гр.П. били прекратени на основание чл.328, ал.1 т. 2 КК поради съкращаване на щата. Със заповедта било разпоредено от директора на учебното заведение на ищцата да се изплатят следните суми: сумата от *** лв. обезщетение по чл. 220, ал.1 КТ и сумата от *** лв. – обезщетение по чл. 224, ал.1 КТ

Спорно по делото каква длъжност е заемала ищцата към момента на прекратяване на трудовото правоотношение, ползва ли се ищцата от закрила по чл.333 КТ, член ли е ищцата на синдикална организация, искано ли е разрешение по чл.333,ал.4 КТ, законосъобразно ли е прекратяването на трудовото правоотношение от работодателя, както и дължи ли последния обезщетения вкл.такова за оставане на служителя без работа, за какъв период и в какъв размер.

За установяване на спорните по делото обстоятелства са приобщени писмени и гласни доказателства, назначена и изготвена е и икономическа експертиза.

Установява се от заверено копие на трудов договор № ***г., че на ***. възникнало трудово правоотношение между страните, по силата на което ищцата приела да заеме длъжността „*** – ***, с код по ***, при категория на персонала – аналитични специалисти, учител по ф.ство и к.“.

Видно от допълнително споразумение от ***г. към трудов договор от ***. (***), неоспорен от ищцата, страните се споразумели за следните промени: увеличение в размера на трудовото възнаграждение, допълнително възнаграждение за клас прослужено време, както и промяна на длъжността, а именно „*** – ***, с код по ***, при категория на персонала – аналитични специалисти,,. Заповедта е връчена лично срещу подпис на Д. АЛ. ИВ..

Видно от заверено копие на ЕР на ТЕЛК № *** от ***г., на ищцата е определена *** неработоспособност като оценка на работоспособността, пожизнено, с диагноза от ***г. „горен външен квадрант на млечната жлеза“.

Установява се от ЕР на ТЕЛК № *** от *** от ***г., по повод запитване на работодател по чл.333 КТ (изх.№ RD ***г. на директор на ПГОТ), че ТЕЛК е дало становище относно освобождаването на лицето от заеманата длъжност като е посочило, че същото би се отразило неблагоприятно на еволюцията на заболяването й, което е нецелесъобразно.

Видно от заверено копие на заповед № ***. на Директора на *** гр.П., считано от ***г. било утвърдено ново щатно разписание на длъжностите в учебното заведение, като в т.6 фигурира длъжността „старши учител,

теоретично обучение, ****“ в звено „педагогически специалисти“ с код по ***, 1 бройка.

Установява се от поименното щатно разписание, че длъжността „старши учител, теоретично обучение, ****“ се е заемала от ищцата.

Установява се от заверено копие на заповед № ***г. и поименното щатно разписание към нея, че считано от ***г. е утвърдено ново щатно разписание на длъжностите в *** гр.П., като в него не фигурира длъжността „старши учител, теоретично обучение, ****“, както и ищцата не е включена в списъчния състав на учебното заведение.

Видно от заверено копие на Колективен трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование № ***г., със срок на действие до ***г., че прекратяването на трудовите правоотношения по чл.328, ал.1 т.2 и т.3 КТ с работници и служители членове на синдикатите – страна по договора, се осъществява след предварително съгласие на съответната синдикална организация в образователната институция (чл.10, т.3). В КТД – то било предвидено за членове на синдикатите и на организациите на работодателите, страни по договора (Синдикат на българските учители към конфедерацията на независимите синдикати в България, синдикат „Образование“ към Конфедерацията на труда „Подкрепа“ и Независимия учителски синдикат към Конфедерацията на независимите синдикати в България) на основание чл. 156а КТ по-големи размери отпуски по чл.155 и чл.156 КТ, а именно за педагогическите специалисти размерът на удължения платен годишен отпуск по чл.155, ал.5 КТ и чл. 24, ал.1 от Наредбата за работното време , почивките и отпуските за педагогическите специалисти е определен общо на *** (чл. 39 т.3).

Установява се от писмо с изх.№ *** и уведомление – декларация вх.№ ***, че работодателят е поканил ищцата да посочи дали страда от заболяване, включено в списъка по Наредба № 5/20.02.1987г. на МЗ за болестите, при които работниците, боледуващи от тях, се ползват с особена закрила по чл.333, ал.1 от КТ, както и да посочи дали е налице друго обстоятелство по смисъла на последната разпоредба, а Д.И. от своя страна декларираля обстоятелството, че има издадено ЕР на ТЕЛК *** от ***, чийто предварителен срок е ***г., но на основание пар.20 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено от НС от ***г., срокът е удължен.

Видно от оригинал на писмо с изх.№ РД***Г. по описа на *** –П., вх.№ ***/***Г. по описа на Регионална картотека за медицински експертизи, МЗ РЗИ-П., работодателят е подал молба до ТЕЛК за справка за здравословното състояние и искане на мнение по чл.333, ал.1 т.2 вр. чл. 333, ал.2 от КТ поради намаляване на обема на работа във връзка с чл.16, ал.4 от наредба № 4 от ***. за нормиране и заплащане на труда, издадена от МОН (л. 467 от делото).

Видно от заверено копие на писмо с изх.№ ***1Г., председателя на синдикалната организация на СБУ е дал съгласие за прекратяване на трудовото правоотношение с Д. АЛ. ИВ. на основание чл.328, ал.1 т.2 КТ, като синдикален член на СО на СБУ при *** –П., поради предстоящо съкращаване на щата „*** – ****“ (л.65 от делото).

Установява се от заверено копие на искане с вх.№ ***Г. по описа на Дирекция „Инспекция по труда“ (л.-66-70), че на основание чл. 3333, ал.1 т.2 и т.3 КТ е поискано от работодателя разрешение за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата на основание чл.328, ал.1 т.2 КТ.

С писмо изх.№ ***Г. дирекция „Инспекция по труда „П. дала предварително разрешение за прекратяване на трудовото правоотношение с лицето Д. АЛ. ИВ. на длъжност „*** – ****“ на основание чл.328, ал.1 т.2 от КТ поради съкращаване на щата (л.82 от делото).

Видно от справка за годишната натовареност на преподаватели за учебната ***, , през първия срок учебен предмет „****“ за *** клас възлизат общо на 36 учебни часа, а за двата срока общо ***.

Установява се от справка за учителя Д. АЛ. ИВ. – л. 88 от делото, че общо за учебната ***, ищцата е имала ***; през ***, през ***0 часа – ОБПП и ЗПП; през *** общо 72 часа, при норма от ***

Видно от заверено копие на ЕР №*** от ***/***Г. на ТЕЛК трети състав при ***, по повод запитване от ответника за даване на разрешение за прекратяване на трудовия договор с ищцата на основание чл.328, ал.1 т.3 КТ,то становището на ТЕЛК е отрицателно, като медицинските лица посочват, че освобождаването от длъжност на лицето би оказало негативно влияние върху еволюцията на заболяването и е нецелесъобразно.

Видно от заверено копие на извлечение от трудовото досие на Н.Ц.Н. вкл. трудов договор № ***Г. и трудов договор № ***Г., длъжностни характеристики от ***Г. и от ***Г., както и справка за натовареност през

учебната ***, инж.Н.Ц.Н. заема длъжност „заместник директор, учебно производствена дейност“ с код по НКПД *** при категория персонал: ръководни служители, на половин щат т.е. 4 часа, както и длъжност „заместник директор, административно стопанска дейност“ с код по НКПД *** при категория персонал: ръководни служители, отново на половин щат т.е. за 4 часа. Сред задълженията му са включени да организира и контролира изпълнението на учебните планове и програми, да ръководи учебната дейност и контролира учебния процес, учебно-възпитателната дейност чрез посещения в часове на учители за наблюдение организацията на учебния процес, изпълнява в рамките на работния ден преподавателска дейност в зависимост от утвърдените нормативи и др., като през учебната *** е преподавал здравословни и безопасни условия на труд и предприемачество на ученици от 8 и 9 клас.

Видно от заверено копие на извлечение от трудовото досие на Й.К.Й. вкл. заверено копие на трудов договор № ***Г. , длъжностна характеристика от ***Г. и справка за натовареност, Й. заема длъжността учител практическо обучение с код по ***, отдел педагогически персонал, като през учебната *** е преподавала съвременни тенденции във ф.ството, технологии на специалността – подстригване на коса, дневни прически, к., хигиена и безопасност при работа, материалознание – характеристика на коса и скалп и организация на работното място, общо ***. часа при норма от ***. С писмо № ***. зам.министър на образованието е дал положително становище за заемане на длъжността „учител практическо обучение“ по професия „ф.“ , специалност „ф.ство“ в гимназиален етап от Й.К.Й. на основание чл.218, ал.8 от ЗПУО.

Установява се от заверено копие на трудов договор, допълнителни споразумения към него, длъжностна характеристика и справка за годишна натовареност на Г.Н.А., неоспорени от ищцата, че А. заема длъжността „***-ф.ство“, клас: аналитичен специалист, код по НКПД ***, като през учебната ***Г. е преподавала безопасност на движението на пътищата, производствена практика, к., въведение в професията ф., съвременни тенденции във ф.ството, технологии на специалността, материалознание, общо ***. часа при норма от ***

Видно от заверено копие на жалба с изх.№ ***. по описа на ТП на *** –П. (л.138) и писмо с изх.№ ***. (л.148) , по жалба на ТП на *** бил оспорен и

анулиран болничен лист № *** (л.141) на Д. АЛ. ИВ. с ЕР ***г. на ТЕЛК към *** П. за периода от ***г.

Установява се от заверено копие на Заповед № ***, че Директора на *** гр.П. разпоредил в тридневен срок да бъде внесена корекция във ведомостите за заплати и в декларация №1 по Наредба № ****г. в съответствие с указанията на ТП на *** П..

Видно от извлеченията от ИС Себра ответникът наредил по сметка на Д. АЛ. ИВ. на ***. –сумата от *** лв. обезщетение по чл.222 КТ, на ***г. - сумата от *** лв., на *** лв.- обезщетение по чл.224 КТ, а на ***г. – сумата от ***.

Установява се от заверено копие на справка изх.№ ***, издадена от Агенция по заетостта, че Д. АЛ. ИВ. е регистрирана като безработна, считано от ***.

Видно от представеното заверено копие на трудова книжка, сравнено от състава в оригинал в съдебно заседание, след прекратяването на трудовото правоотношение между страните не е вписано ново трудово правоотношение с ищцата при друг работодател. В тази насока е декларацията на ищцата, представена в съдебно заседание на ***

По делото са приобщени и гласни доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите Н.Ц.Н. и Й.Т.Ф. двете дисциплини *** и ф.ство и к. са различни, Н. не преподава ***, а определени часове предприемачество и безопасни условия на труд, ищцата е преподавала преди години ф.ство. Свидетелките са единомдушни, че задълженията на ищцата се различавали от техните, възприели са непосредствено определени факти в дейността на ПГОТ, ясно и логично възпроизвеждат фактите и обстоятелствата от действителност, които са им станали известни. Ето защо съдът ги възприема изцяло като правдиви и достоверни, съответни на обективната действителност, както поради съответствието помежду им, така и с писмените доказателства по делото – извлечение от трудови досиета на свидетелите, щатни разписания при ответника и длъжностни характеристики, вкл. справките за натовареност на всеки учител, неоспорени от ищцата, в които подробно е заявен хорариума часове по конкретните предмети, които са преподавали свидетелите и ищцата.

За установяване на спорните по делото обстоятелства е назначена и изготвена съдебно счетоводна експертиза и допълнителна такава към нея.

Видно от заключението на вещото лице по тях, брутното трудово възнаграждение на ищцата в сила от ***г. възлиза на *** лв. (от които

основна месечна заплата *** лв., допълнително трудово възнаграждение клас – *** лв., др. -***) размерът на обезщетението по чл.225 КТ за периода от ***г. до ***г. възлиза на ***в., а за периода от ***г. до ***г. – *** лв. Обезщетението по чл.224 КТ в размер на *** лв. и това по чл. 222 КТ в размер на *** лв. (съгласно заповед № ***/***г. за прекратяване на трудов договор) са изплатени. Становището на вещото лице е, че работодателя е начислил 53 дни към дата ***г. и полагащи се *** на основание чл. 24 от *** и допълнителен отпуск по чл.39, ал.4 от КТД. Няма начислен отпуск на основание чл. 319 КТ в размер на 6 дни. Видно от заключението оставащата отпуска към ***. е ***, като размерът на обезщетението за един ден възлиза на *** лв., а обезщетението за 6 дни отпуска – *** Съдът кредитира заключенията на вещото лице по основната и допълнителна съдебно - икономическата експертиза, като неоспорено от страните и като изготвено от лице, в чиято компетентност и безпристрастност няма основания да се съмнява.

Като съобрази доказателствата (писмени и гласни) и заключението на вещото лице по назначената икономическа експертиза, в съвкупност съдът прави следните правни изводи:

Съдът приема, че е сезиран с сезиран със следните искове с правна квалификация чл. 344, ал.1 т.1 , чл.344 т.2 и чл.344 т.3 вр. чл.225, ал.1КТ (искове за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, иск за възстановяване на предишната работа и иск за обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнение), както и иск по чл.224 КТ за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2021г.

По иска с правно основание чл.344, ал.1 т.1 КТ.

Съкращаване в щата, по смисъла на чл.328, ал.1 т.2 КТ е налице, когато се премахва за в бъдеще отделна бройка от утвърдения общ брой на работниците и служителите. По каква причина става това е без значение. Преценката е на работодателя, тя е по целесъобразност и вземането на решение от работодателя за съкращаване на съответната щатна бройка, не подлежи на съдебен контрол. Уволнението поради "съкращаване в щата" е законосъобразно, когато то е: а) реално, т. е. съответната трудова функция действително да се премахва, а не само да се променя наименованието на съответстващата й длъжност при запазване на характера на извършваната

работа; б) да е налице към момента на уволнението и на фактическото премахване на съответната трудова функция да съвпадат или уволнението да следва съкращаването на щата; в) извършено по съответния ред и от органа, който има право да извършва такива промени. В тази насока е утвърдената практика на ВКС вкл . Решение № 1291 от 1.ІІ.1995 г. по гр. д. № 1010/94 г., ІІІ г. о.

В конкретния случай съдът приема, че са налице тези три предпоставки.

Съдът приема за безспорно доказано, че ищцата е заемала длъжността „*** – ***“, а не както твърди И. „*** – *** и учител по ф.ство и к.“. Действително пред ***г. ищцата е изпълнявала преподавателска дейност по отношение на ф.ство и к.“, но със сключване на споразумение от ***г. към трудов договор от ***. (***), заеманата длъжност е изменена със съгласието на двете страни в трудовото правоотношение.

Установи се от писмените доказателства - щатно разписание и отчети за свършена дейност от отделните преподаватели, че Д. АЛ. ИВ. е заемала единствен щат като „*** – ***“, а сред функциите ѝ са били преподаване по ф. ООП, г. и *** - ООП, час на класния, безопасност на движението по пътищата и *** ООП – л.76. При предвидени часове по норматив от *** през ***г. за ищцата са предвидени общо 347 часа т.е. съществувал е недостиг от 301 часа. Дейността като „*** – ***“ в училището е изпълнявана единствено и само от нея, поради което съдът приема, че подбор не е бил задължителен съобразно критериите и последователността на изброяването им, посочени в чл.329, ал.2 от КТ. При сравнителния анализ на нейните данни с тези на лицата Н.Ц.Н., Й.К.Й. и Г.Н.А., се установява, че всеки от тях изпълнява преподавателска дейност, различна от профила на ищцата, въпреки наличието на отделни сходни часове като безопасност на движението по пътищата и предприемачество при Н.. Касае се обаче за часове, които са относими за по-малките класове – 8 и 9 клас и то за различни предмети, а не и за преподаваните на 10 и 11 клас класове от ищцата с предмети ф., г. и приоритетно ***. Неоснователно е възражението на ищцата и относно обстоятелството, че е следвало да бъде извършен подбор предвид предходният ѝ опит като преподавател по ф.ство. След ***г. този опит не рефлектира върху преценката за нейната професионална квалификация по специалността „***“. Ето защо съдът приема, че не е налице разпределяне на трудовите задължения на ищцата върху тези три лица, и е налице реално

съкращаване на единствения щат на длъжността „*** – ***“. В тази насока са и представените данни за седмичната/годишната натовареност на всяко от лицата вкл. на ищцата, които не са оспорени от ищцата, съдържащи доказателство за учебните предмети, по които са преподавали, класовете и броят часове седмично, за всеки срок и годишно, както и изискуеми норматив. Съкращаването не е фиктивно, тъй като не е довело до трансформиране на длъжността в друга, с друго наименование или разпределение на трудовите задължения на Д.И. сред останалите учители, особено по отношение на преподавания предмет ***. Не е налице реално съкращаване, когато съответната трудова функция не се премахва, а само се променя наименованието ѝ. Когато обаче, както е в настоящият случай, фактически се премахва съответната трудова функция, е налице реално съкращаване в щата. В тази хипотеза не е необходимо да се извършват съпоставки на трудови функции със запазени длъжности, тъй като щатът е премахнат и спор дали е налице трансформация не е съществувал. Не се установи и преподавателите вкл. Н.Ц.Н., Й.К.Й. и Г.Н.А., да имат множество еднородни, близки или сходни трудови задължения, при които неизбежно работодателят да следва извърши преценка измежду всичките работници и служителите кои да бъдат уволнени и кои да останат на работа. При съкращаване на единствена щатна длъжност, прекратяването на трудовия договор с работника и служителя, който я заема, се предхожда от подбор по преценка на работодателя. Работодателят не е задължен да извърши подбор в случаите, когато дадената длъжност се изпълнява единствено от съкращавания работник. В този случай правото на подбор по смисъла на чл.329, ал.2 КТ е уредено в полза на предприятието и отказът му да се възползува от него не подлежи на правораздавателен контрол. Само когато съответната длъжност се изпълнява от няколко работници, при съкращение на един или няколко от тях подборът е задължителен съобразно критериите и поредността на изброяването им в чл.329, ал.2 КТ. В тази насока е В тази насока са дадените разяснения в Тълкувателно решение №3 от 16.01.2012г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ОСГК на ВКС, Решение № 810 от 30.IX.1992 г. по гр. д. № 1016/92 г., III г. И др. Последното обуславя извод, че съкращаването на щата е реално.

Същевременно по делото се установи по безспорен и категоричен начин, че работодателят е изискал и получил предварително разрешение от Инспекция

по труда гр. П. за това, като изрично е посочено и основанието. Изискано е мнение от ТЕЛК на основание чл. 333 КТ за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата, както и разрешение от синдикалната организация, в която И. членува в съответствие с изискването на чл.333, ал.4 КТ вр. чл.10 т.3 от КТД. Действително в част от молбите за даване на разрешение/мнение в титулната част са посочени нормите на чл.328, ал.1 т.2 и т.3 КТ, а по същество в искането фигурира чл.328, ал.1 т.3 или т.2 КТ, но това обстоятелство не дерогира факта на подаване на молбата на работодателя до съответните институции и обуславянето за извод, че е документ с невярно съдържание. Във всяко от исканията текстово е изписано, че се иска становище респ. разрешение за прекратяване на трудовия договор с И.. Съдът приема, че е допусната явна фактическа грешка при отделните заявления, като в част от тях макар в титула да е отразено едно или друго основание, от текста на същото се установява съдържанието на волеизявлението на подателя им и факта, че се търси да се преодолее закрилата по чл.333 КТ. Гореизложеното обуславя извод, че работодателят е спазил всички законови изисквания преди да издаде заповедта за уволнение и същата се явява изцяло законосъобразна.

По исковете с правно основание чл.344, ал.1 т.2 и т.3 КТ вр. чл.225 КТ. Тези иски са акцесорни по своя характер и като такива следват съдбата на главния. При положение, че заповедта е законосъобразна и не подлежи на отмяна, то неоснователни са и претенциите на ищцата за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и за присъждане на обезщетение за времето през което е останала без работа в следствие на незаконното уволнение в размер на *** лв. за периода *** г. – *** г., ведно със законната лихва върху нея, считано от *** да окончателното ѝ изплащане. Поради това исковете следва да бъдат отхвърлени.

По иска с правно основание чл.224, ал.1 от КТ:

Правото на обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неползван платен годишен отпуск възниква при прекратяване на трудовото правоотношение. Прекратяването на трудовото правоотношение е първата предпоставка за пораждаване на правото на обезщетение, която предпоставка в настоящия случай е налице, предвид обсъдената по-горе доказателствена съвкупност, а и този факт не бе спорен. Втората предпоставка за уважаване на този иск е работникът или служителя реално да не е ползвал полагаемия му се платен

годишен отпуск през процесния период. По така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже, че през процесния период между страните е съществувало трудово правоотношение, което е било прекратено, а в тежест на ответника е да докаже или ползването на полагащия се на ищеца платен годишен отпуск или заплащане на обезщетение за неползването му. При така разпределената доказателствена тежест съдът приема, че искът е частично основателен. През процесния период между страните е съществувало трудово правоотношение, като същото е прекратено. Между страните не е спорно, че ищцата не е ползвала 48 дни платен годишен отпуск. В тази насока е и заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. Спори се дължи ли ответника обезщетение за още 9 дни платен годишен отпуск, шест от които на основание чл.319 КТ.

На основание чл.155, ал.1 и ал.4 КТ всеки работник или служител има право на платен годишен отпуск, като размерът на основния платен годишен отпуск е не по-малко от 20 работни дни. В чл.156 КТ са уредени случаите, в които се предоставя допълнителен платен годишен отпуск, в чл.156а КТ - по-големи размери на отпуските по чл.155 и чл.156 КТ, които могат да се уговорят в колективен трудов договор, както и между страните по трудовото правоотношение, а в разпоредбите на чл.157 - 171а КТ и други хипотези на платен отпуск: за изпълнение на граждански, обществени и други задължения, за отглеждане на дете, служебни и творчески отпуски и други. В чл.319 КТ е посочено, че работниците и служителите с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто имат право на основен платен годишен отпуск в размер не по-малко от 26 работни дни. Така следствие тълкуването на нормите на чл.155, ал.4 КТ и чл.319 КТ е изводът, че работниците с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто имат право на основен платен годишен отпуск в размер не по-малко от 26 работни дни, сравнимо с лицата без увреждане /по смисъла на § 1, т. 2 ДР ЗИХУ – без трайно увреждане/, които имат право на основен платен годишен отпуск в размер не по-малко от 20 работни дни. Наличието на увреждане предполага намалени възможности за изпълнение на дейности по начин и в степен, възможни за здравия човек, а оттам и необходимост от по-дълъг период за възстановяване на физическите и психическите сили на увреденото лице. С разпоредбата на чл.24, ал.1 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските е предвидено, че директорите на детските градини, училищата и обслужващите

звена по чл.33а, ал.1 т.2 и т.5 от Закона за народната просвета, помощник-директорите със задължителна норма за преподавателска работа в училищата и обслужващите звена по чл.33а, ал.1 т.2 и т.5 от Закона за народната просвета, учителите, учителите-методици, възпитателите, педагогическите съветници, ръководителите на филиали в между училищни центрове за трудово политехническо обучение, логопедите, психолозите, корепетиторите, хореографите, ръководителите на учебно-изчислителни кабинети, рехабилитаторите на слуха и говора имат право на удължен платен годишен отпуск в размер 48 работни дни. Това право е гарантирано от законодателя с оглед особения характер на работата, която изпълняват изброените по-горе лица, доколкото категориите работници и служители, които имат право на удължен платен годишен отпуск, и минималният размер на този отпуск се определят от Министерския съвет съгласно чл.155, ал.5 от КТ във връзка с чл.7, ал.1 от Закона за нормативните актове. Разграничение на лицата без увреждане, попадащи в обхвата на чл.24, ал.1 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, с лицата с увреждане, попадащи в същия обхват, не е направено, като последните имат право на удължен платен годишен отпуск в размер 48 работни дни. Именно толкова дни основен платен годишен отпуск е уговорен между страните в последното допълнително към трудовия договор от ***. на основание чл.24 от чл.24, ал.1 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските. Отпускът по чл.319 КТ не е допълнителен, а „основен“ отпуск. Следва да се има предвид, че както уговорения в допълнителното споразумение, така и режима по КТД в чл. 39 т. 3 е по-благоприятен от този по чл.319 КТ, поради което съдът приема, че не се дължи от ответника обезщетение за допълнителни 6 дни платен годишен отпуск на ищцата на основание чл.319 КТ.

По отношение на претендираните 3 дни платен годишен отпуск поради грешно изчисление в счетоводството на учебното заведение, то съдът приема искането за основателно. Видно от заключението на вещото лице, на ищцата са останали неизползвани общо *** отпуск (*** за текущата година, 8 дни допълнителен платен годишен отпуск, *** от минали години, както и е използвала 38), от които за *** е заплатено обезщетение сред подаване на исковата молба. Ето защо при дължимо обезщетение в размер на *** лв. на ден, обезщетението за процесните три дни възлиза на сумата от *** лв.

По разноските:

При този изход на спора по делото – отхвърляне на конститутивните иски по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ и частично на осъдителния по чл. 224 КТ, на основание чл.78, ал.1 ГПК, ответникът дължи и следва да бъде осъден да заплати на ищцата, претендираните и сторени от нея разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковите, а именно сумата от *** Същевременно ответникът има право на деловодни разноски на основание чл.78, ал.3 ГПК съобразно отхвърлената част от исковите или разноски възлизащи на сумата от *** лв. за адвокатско възнаграждение. След прихващане ищцата следва да бъде осъдена да заплати сумата от *** лв. на ответника деловодни разноски за адвокатско възнаграждение.

По отношение на възражението на пълномощника на ищцата за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ответника, съдът приема, че същото е неоснователно. По делото е налично адвокатско пълномощно, в което е отразено, че е заплатена сумата от 2240 лв. за разноски общо за всички иски, от които сумата от 650 лв. за иска по чл.344, ал.1 т.1 Кт, сумата от 936 лв. за иска по чл. 225 КТ и сумата от 654 лв. за иска по чл.224 КТ. Съгласно Тълкувателно решение 6/06.11.2013г. на ОСГТК на ВКС разноските за правна защита са разходи за производството и включват възнаграждението за един адвокат. Договорът за адвокатска услуга се сключва между клиент и адвокат, като писмената форма е за доказване. С него се удостоверява, както че разноските са заплатени, така и че само са договорени. От граматическото тълкуване на хипотезите, очертани в чл. 78 ГПК се извежда, че само заплатените от страната разноски подлежат на възмездяване. Отбелязаното в договора за правна помощ „платена сума“ означава реално извършено плащане. Същевременно съгласно чл.7 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ или към момента на определяне на възнаграждението по реда на чл.2, а при интерес от 5000 до 10 000 лв. Възнаграждението следва да е в размер на 580 лв. + 5 % за горницата над 5000 лв. Претендираните възнаграждения се доближават до посочените в наредбата, съответстват на обема на фактическата и правна сложност на делото и обема на извършените процесуални действия вкл. на броя на

проведените съдебни заседания.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на Районен съд П. държавна такса за уважения иск по чл.224 КТ, както и дължимото възнаграждение за вещното лице общо в размер на 450 лв. или общо сумата от ***. по сметка на ПЛРС.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Д. АЛ. ИВ. с ЕГН *****, чрез адв.А.Д. – АК-П., съдебен адрес: гр.П., ул.“Ал. С.“ ***, против *** гр.П., представлявано от директора Ц.Ц.Т., адрес: гр.П., ул.“Д.К.***, иск с правно основание чл.344, ал.1 т.1 КТ за признаване на незаконно на уволнението, извършено на основание чл.328, ал.1 т.2 от КТ със Заповед № ***/***Г. на директора на *** гр.П., като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Д. АЛ. ИВ. с ЕГН *****, чрез адв.А.Д. – АК-П., съдебен адрес: гр.П., ул.“Ал. С.“ ***, против *** гр.П., представлявано от директора Ц.Ц.Т., адрес: гр.П., ул.“Д.К.***, иск с правно основание чл.344, ал.1 т.2 КТ за възстановяването ѝ на длъжността „*** – ***“ с код по ***, заемана при *** гр.П. преди уволнението, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Д. АЛ. ИВ. с ЕГН *****, чрез адв.А.Д. – АК-П., съдебен адрес: гр.П., ул.“Ал. С.“ ***, против *** гр.П., представлявано от директора Ц.Ц.Т., адрес: гр.П., ул.“Д.К.***, иск с правно основание чл.344, ал.1 т.3 КТ вр. с чл.225, ал.1 и ал.2 КТ и чл.86 ЗЗД за сумата от *** лв., представляваща обезщетение за времето, през което е останала без работа, за периода от *** г. до *** г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от *** г. до окончателното изплащане, като неоснователни.

ОСЪЖДА *** гр.П., представлявано от директора Ц.Ц.Т., адрес: гр.П., ул.“Д.К.***, да заплати на Д. АЛ. ИВ. с ЕГН *****, съдебен адрес: гр.П., ул.“Ал. С.“ ***, сумата от *** лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 3 дни, като за разликата до 4615 лв. отхвърля иска като неоснователен (за сумата от ***** лв. като погасен поради плащане в хода на процеса).

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК „*** гр.П., представлявано от директора Ц.Ц.Т., адрес: гр.П., ул.“Д.К.***, да заплати по сметка на РС П. общо сумата от ***. за държавна такса и възнаграждение на вещото лице по назначените съдебно счетоводни експертизи.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК Д. АЛ. ИВ. с ЕГН *****, съдебен адрес: гр.П., ул.“Ал. С.“ *** да заплати на *** гр.П., представлявано от директора Ц.Ц.Т., адрес: гр.П., ул.“Д.К.***, сумата от *** лв. разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от днес пред Окръжен съд П. с въззивна жалба.

Съдия при Районен съд – П.: _____